

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIV. évfolyam 2. szám

2020. február

*„Áron vétettetek meg:
ne legyetek emberek rabszolgái!*

I Korintus 7:23

Egyházunk 2020. évi jeligéje:

*„Csendesedjete el és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!”
Zsoltár 46:11*

Tervezett februári programjaink:

Január 31 - február 2-ig: **Téli ifjúsági MIX tábor** Óbudán
2-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor **úrvacsorai istentisztelet**: Sztupkai Mihály hirdet igét
9-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Házastársi hűség**
(Máté 5,27-32)
9-16-ig **Házasság hete**
16-án, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **A házasság áldása** (1 Mózes 1,27-28)
22-én, szombaton **Hajléktalan szolgálat**
23-án, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Kik vagyunk Krisztusban?** (Bírák 15,9-20)
23-án **Biblia-vasárnap**, amikor az aznapi gyülekezeti adományokat a Biblia Társulat részére a Bibliák kiadására továbbítjuk.
27-29-ig **Vezetőségi konferencia** lesz Piliscsabán

Rendszeres programjaink:

Szerdán 17 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)
Csütörtökön 17 órákor **házi csoport** van Pécssett (változó helyszínnel)
Pénteken 17 óra **bibliaórát** tartunk Hidason
Vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10⁰⁰ órákor **istentisztelet** van Pécssett,
15⁰⁰ órákor Hidason
Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.
Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órákor **istentiszteletünk**
van az evangélikus imaházban.
Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média programok

Február 14-én metodista félóra műsor: „**Örüljete az Úrban**” címmel lesz a Kossuth rádióban 13 óra 30 perctől

Február 16-án **metodista ifúsági** műsor lesz a Duna TV-n

Február 23-án **Hajnali gondolat** című műsorban reggel 5 óra 55 perckor metodista testvérünk gondolatai hangzanak el a Duna TV-n

Születésnaposoknak

*Jézus bizakodva megyünk, amerre kezdeddel
vezetsz minket.*

*Megismertük, és érezzük is hűségedet.
Ha terhet teszel a vállunkra, megadod az
erőt is,*

*amellyel azt el tudjuk hordozni.
Amit feladatul adsz élénk, abba bátran
belekezdhetünk.*

E.D.v.Zinzendorf

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a
mindennapjaikban!***

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!

Mindenkinek köszönjük!

Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel! Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek **nincs adóköteles jövedelmük**, mert az összeg szétesztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma: 0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-1-17

A homoszexualitás kérdése az egyházunkban

A gazdaságilag fejlett államokban már évtizedek óta, és egyre erősödő formában jelentkezik a homoszexualitás elfogadhatóságának kérdése. A homoszexualitást támogató, mozgalommá terebélyesedett nézet képviselői egyre erőteljesebben követelnek és nyernek teret a társadalmi együttélés formáinak meghatározásában. Jól lehet, az emberiség kevesebb, mint 5%-át érinti közvetlenül ez a nemi irányultság, az érintettek és támogatóik saját képükre szeretnék formálni az egész társadalmat. Akik ezt a nézetet nem fogadják el, azokat megbélyegzik, és egyes országokban már törvényes eszközökkel is igyekeznek háttérbe szorítani őket. Vannak államok, amelyekben már komoly befolyást gyakorolnak az alsóbb fokú oktatásra is. Svájcban olyan törvénytervezetről folyik társadalmi vita, amely kisebbség elleni gyűlöletbeszédnek minősíti a homoszexualitás nyilvános elutasítását. Ha ezt a törvényt a parlament elfogadja, a prédikációkban elhangzó elutasítás börtönbüntetéssel, vagy pénzbírsággal fenyegeti az igehirdető lelkészeket.

A homoszexualitás elfogadása a mi nemzetközi egyházunkba is beszűrődött, és egyes helyeken már mindennapi gyakorlattá vált. Így azonos neműek „házasságát” egyházi szertartás keretében áldják meg, és lelkészi szolgálatra szentelnek fel homoszexuális életvitelt folytató személyeket is, sőt az Egyesült Államokban már van ilyen életgyakorlatot folytató püspök is. Ebben a kérdéskörben rendkívüli Generálkonferenciát hívott egybe 2019-ben egyházunk (United Methodist Church, ennek tagja a Magyarországi Metodista Egyház). Itt a megválasztott nemzetközi háttérből jövő küldöttek több, mint 50%-a, de csak kis többséggel úgy foglalt állást, hogy egyházunk ragaszkodik eddigi tanításához, mely a jelenleg érvényes egyházrend megtartását jelenti. Ennek a döntésnek a lényege:

- Elutasítjuk a homoszexuális életgyakorlatot, mert azt a Biblia tanítása szerint bűnnek tartjuk.
- A házasságot Isten rendeléseinek megfelelően egy férfi és egy nő életközösségének tekintjük, és nem ismerjük el házasságnak az egyneműek életközösségét, és ezért egyházi szertartás keretében nem áldjuk meg azt.
- Homoszexuális életgyakorlatot folytató személyeket nem szentelünk fel lelkészi szolgálatra.

Ezt a törvényes generálkonferenciai állásfoglalást a kisebbség nem fogadta el. Egyes tagegyházak egyházvezetőségi nyilatkozatban juttatták

kifejezésre elutasító véleményüket. Közben bizottságok alakultak, hogy az egyházszakadást elkerülő kompromisszumos megoldást keressenek. A dolgok jelenlegi állása szerint azonban úgy tűnik, hogy nem tartható meg a két nézet fenntartása egy egyház keretén belül, hacsak az Úr nem ad valamilyen - csodaszámba menő – más kiutat.

Az üggyöntő Generálkonferenciára 2020. május 5-15 között Minneapolisban kerül sor.

A jelenlegi „vélemény eloszlás” szerint:

- A hagyományos bibliai értelmezést valló (úgy nevezett konzervatívok) döntő mértékben a közép-kelet európai és az afrikai országok metodistáiból kerülnek ki (ide sorolható a Magyarországi Metodista Egyház is).
- A homoszexualitást elfogadók, az azonos neműek egyházi házasságát és korlátlan lelkészi szolgálatot támogatók (un. progresszívek) pedig döntő mértékben a gazdaságilag fejlettebb európai és az amerikai népességhez tartozó metodisták soraiból kerülnek ki.

E nagyvonalú helyzetismertetés alapján szeretnék néhány gondolatot megfogalmazni.

Mivel e nagyon összetett terület szakszerű elemzéséhez hiányoznak a szükséges teológiai, lélektani és szociológiai ismereteim, írásomat csak saját gondolataim többé-kevésbé rendezett megfogalmazásának tekintem. Azért teszem ezt meg, mert rövid időn belül állásfoglalásra kényszerülünk e komplex témában egyénenként és egyházi szervezetként is. Reményeim szerint írásom némi segítséget jelent ahhoz, hogy elgondolkodjunk e kérdések felett, és kérjük a Lélek világosságát álláspontunk kialakításakor.

A homoszexualitás kérdése nagyon súlyos kérdés. Meglátásom szerint döntő kihatással van a keresztyén egyház jövőjére, de az egész európai civilizációnk jövőjére vonatkozóan is. Ha végigtekintünk a történelmen fejlett és óriási kulturális értékeket teremtő civilizációk közvetlen bukását előzték meg azok a korszakok, amikor a homoszexualitás ilyen, a mai korhoz hasonlóan jelentős teret nyert a társadalmak életében.

Nagyon fontos, hogy ebben a szellemi küzdelemben néhány alapelv megkérdőjelezhetetlenül szem előtt maradjon:

1. Keresztyénként a legfőbb tekintély és életünk mércéje a Biblia, és annak a Lélek által igazolt értelmezése kell, hogy legyen. Tévútra vezet mindenféle öncélú át- és félreértelmezés.

2. Az isteni parancsok megszegése az emberi lét jövőjét, egyáltalán fennmaradását veszélyezteti.
3. Minden emberi konfliktusban változatlanul érvényes Jézus Krisztusnak a Tíz parancsolattal kapcsolatos interpretációja: szeressük elsősorban Istent, de embertársunkat is, úgy, mint önmagunkat.
4. Nekünk a bűn ellen van harcolnivalónk, és nem a bűnössel. Testvérünkkel akkor is szeretettel és nem ítélkezve, vagy kirekesztően kell bánnunk, ha másként értelmez számunkra alapvetően fontos dolgokat. Isten akarata, hogy minden ember megtérjen, és örök élethez jusson, Ő nem a bűnös halálát akarja.
5. A másik emberhez szeretettel való közeledés nem azt jelenti, hogy nem tartjuk bűnnek azt, ami a Biblia szerint bűn, és ha szükséges, ezt egyértelműen kifejezésre ne juttassuk. DE: nem feladatunk, és nincs is jogunk a másik ember felett ítélkezni. Szívünk és gyűlekezetünk ajtaja mindig nyitva kell, hogy álljon minden ember előtt.
6. Nem szabad az aránytévesztés hibájába esnünk.
A homoszexualitás nem A BŰN, hanem egy bűn a sok lehetséges közül. Hozzá hasonlóan rombolja a közösséget a szeretetlenség, a pletyka, a megszólás, az irigység, a heteroszexuális bűn, a kapzsiság, stb. Igaz, hogy az Ószövetség és az Újszövetség is különös súlyt helyez a szexuális bűnök elkerülésére.
7. Az is nagyon fontos, hogy el ne homályosodjon egyházunk alapküldetése:
 - Az evangélium hirdetése és
 - Társadalmi környezetünk szolgálata.
 Megítélésem szerint ezt a küldetést azonban csak úgy tudjuk jól teljesíteni, ha harcolunk a biblikus tisztaságért egyéni életünkben és közösségi szinten egyaránt.
8. Véleményem szerint ebben a nem túl öröndetes „fejlődési folyamatban” egyértelműen pozitív momentum, hogy a homoszexuális irányultságú embereket a mai társadalmakban talán nem érik az elmúlt időkben elszenvedett atrocitások, megszégyenítések és kirekesztések.

Záró gondolatok

Az egyházunkban uralkodó nézetkülönbség alapja leegyszerűsítve az, hogy a Biblia szerint a homoszexualitást bűnnek kell-e tekinteni, vagy nem.

Én azok látását osztom, akik szerint ez bűn, ami ellen, és nem AKIK ellen harcolni kell. A harc során a szeretet parancsának kell meghatároznia minden mozzanatot.

Egyházunk svájci tagegyházának folyóirata már hosszú idő óta tere ennek a küzdelemnek. Sajnos inkább azok hangja az erősebb, akik megkérdőjelezik a homoszexualitás bűn jellegét. Az írásokban itt is előkerül a kísértőnek már az első emberpárnak feltett, jól ismert kérdése: „Valóban ezt mondta Isten”? Természetesen vannak jó példák a másik oldal mellett érvelve is. Ezek közül egynek a fordítását az alábbiakban közöljük.

Imádkozzunk azért, hogy Isten tegyen csodát, és őrizze meg egyházunk egységét. Ha azonban mégsem ez lesz a jövő útja, akkor szétválásunk békésen, gyűlölködéstől mentesen, szeretetben mehessen végbe.

A progresszív és konzervatív jelzővel kapcsolatban egy gyógyításból vett illusztrációval zárva gondolataimat: egy egészségtelen folyamatban is fennállhat progresszivitás, és egy konzervatív kezelés is szolgálhatja a gyógyulást.

SCHAUERMANN M. HENRIK

A Teremtő világos szabályai a szexualitásra vonatkozóan

Ha tisztán természeti alapon, biológiai és anatómiai szempontból vizsgáljuk a kérdést, figyelmen kívül hagyva a morális elképzeléseket, egyértelmű különbségeket ismerünk fel a férfi és női nemi szervek között. A különbségre az óriási komplexitás, az egyértelmű célszerűség, az egymást kiegészítő jelleg és a csodálatos összehangoltság a jellemző. A céltól eltérő alkalmazás definíciószerűen természetellenes. Ahogy mi is kötelező érvényű használati utasításokat mellékelünk az árusított készülékeinkhez és eszközeinkhez (a garancia érvényessége és biztonságos használat érdekében), úgy Isten a mi Teremtőnk is közölte velünk a szabályait: „Ezért a férfi elhagyja APJÁT és ANYJÁT, ragaszkodik a feleségéhez, és lesznek EGY TESTTÉ (I. Mózes 2:24)”. E téren ne jöjjön közbe semmiféle válto-

zás! E szabályok semmibe vétele súlyos következményekhez vezet. Isten nem a bűnös pusztulását szeretné, hanem hogy megtérjen (visszaforduljon) és éljen. Templomaink ajtai minden ember előtt nyitottak legyenek, és elnyerjék a szabadságot.

PETR A. SALVISBERG, BELP
KIRCHE UND WELT 01+02/2020 SZÁM
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Dr. Walter Klaiber: Útmutató a boldogsághoz

A következő Hírlevelekben folytatásokban közre adjuk Dr. Walter Klaiber Könyvének fordítását.

A boldogság keresése

Boldognak lenni - ki ne szeretné ezt? *Sok boldogságot!* kívánunk egymásnak sok alkalommal. De mi a valódi boldogság? Mi szükséges ahhoz, hogy boldogok legyünk? Ha egy kis közvélemény kutatást végeznénk, a legtöbb válaszadó valószínűleg azt válaszolná: egészség, vagy egy ép család, talán gazdagság. Itt azonban már el kellene gondolkoznunk. A médiák tele vannak olyan gazdag emberekről szóló híradásokkal, akikről minden mást el lehetne mondani, csak azt nem, hogy boldogok. Ha saját magunkat figyeljük meg, akkor igazából csak pillanatokat találunk, amelyről azt tudjuk mondani: boldog vagyok! Olyan pillanatok, amelyekben egy másik ember ajándékoz meg minket szeretetével, vagy nekünk fontos emberek figyelme fordul felénk. Olyan pillanatok, amikor egy fenyegető orvosi diagnózis hamisnak bizonyult, vagy egy vizsgát kitüntetéssel abszolváltuk, vagy megkaptuk álmaink munkahelyét. A felsorolt példák is azt mutatják, hogy: a boldogság valamiképp a hálával van összefüggésben. Azt is mutatják azonban, hogy a boldogság, vagy a boldogság érzése inkább pillanatnyi eseménynek tűnik, és gyakran a józan szemléletnek adnak helyet. Úgy tűnik, hogy a boldogságnak nagyon rövid a szavatosági ideje. Nem hiába mondja a népi mondás: „A boldogság és a szerencse törékeny, mint az üveg.”

A boldogsággal szemben általános a gyanú, hogy az valami átmeneti és megbízhatatlan dolog, és jobb, ha nem építjük rá az életünket. Valószínű ez azon okok egyike, amiért ez a szó nagyon ritkán fordul elő a Bibliában.

A Luther fordítású Bibliában jellemző módon csak az Ószövetségben fordul elő, és ott is nagyon pesszimista felhanggal, mint például Jób szavaiban: „boldogságom eltűnt, mint a felleg.” (Jób 30:15) Bár régebben egyes keresztyén közösségekben lelkesen énekeltek: „Mily boldogság, hogy megváltottak vagyunk”, úgy tűnik azonban, hogy ez is kiment a divatból.

Mégis megmarad a boldogság ígérete. Eközben minden gondolkodó ember számára világos, hogy a valódi boldogság valószínű más, mint a Lottó főnyereményt megnyerni, vagy a karibi tenger térségébe egy álomutazást ajándékba kapni. Az igazi boldogság valahogy a beteljesedett élettel függ össze, és független a bankszámlánk tartalmától. Van egy mese, amely egy beteg királyról szól, akinek a gyógyulásához egy boldog ember ingére van szüksége. Amikor a szétküldött szolgálai végre rátalálnak egy emberre, aki boldognak nevezi magát, az egy szegény szénégető, akinek nincsen inge. Ez a történet talán túlzás, mert a szegénység igen fájdalmas is lehet, és boldogtalanná teheti az embert. Ez a kijelentés azonban Jézus üzenetének központi gondolatát is érinti, aki éppen a szegényeket mondja boldognak.

A boldogmondásoknak azonban milyen kapcsolata van a boldogság keresésével? Mert sok bibliafordítás kijelentése szerint Jézus azt mondja: „*Üdvözültek* (németül Selig) a szegények.” *Üdvözült*, ez ugye sokkal komolyabban hangzik, mint a *boldog*! Azonban valóban egész mást jelent? Ha megnézünk egy szótárt, azt látjuk, hogy ez a kicsit ódivatúnak tűnő szó többféle jelentést hordoz: „A halál után a mennyei örömben részesül” olvasható az egyik értelmezés szerint. De jelentheti a „hatalmas boldogságot”, a „maradékaltalan boldogságot” is. Talán a boldogmondásban mégsem csak a mennyei üdvösségről van szó, hanem a valódi földi boldogságról is?

DR. WALTER KLAIBER
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A Boldogmondások margójára

(Máté ev. 5. rész 1-12. versekhez)

Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.

Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömes lesz az életük.

Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.

Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szó-rakozásuknak.

Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a korporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csendjük, és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

Boldogok, akik menség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolygva ébrednek fel, és örömmel indulnak útjukra.

Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba, és nem lesznek magányosak.

Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlenek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt, és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert éle-tesebb lesz az életük.

DR. GYÖKÖSSY ENDRE

Kérés

Hogy bizonyóságot tehessek,
jöjj velem,
hogy jártamban el ne essek,
fogd kezem!

Hogy kételkedés ne űzzön,
szólj nekem,
Hogy hitem szilárd maradjon,
járj velem!
Hogy boldog legyek, kísérv át
éltemen,
aztán ölelj magadhoz,
Istenem!

GAJÁRSZKY MAGDOLNA

Egy téli éjszaka csodája

Álmomban sem gondoltam volna, hogy egyszer majd találkozom egy igazi mesehőssel! Ötéves koromban egy keresztény gyermekünnepségen eljátszhattam a Holle anyó című meséből a kislány szerepét. Ott álltam a színpadon rövid, rongyos ingecskeben, és aranyeső hullott rám. De hogy egy szép napon egy teljesen hasonló, ráadásul igaz történetet fogok hallani, akkoriban nem is sejtettem!

Margaréta derék, ötven körüli asszony volt, néhány aranyos gyermek nagymamája. Sugárzó, jóságos mosolya, együttérzése és kedvessége, ahogyan az emberekkel bánt, mindenkinek rögtön feltűnt. Egyszer, amikor eljött hozzám, beszélgetésünk a „csoda és imameghallgatás” témájára terelődött. Meghatódva mesélt el egy régi történetet, amely mélyen a szívébe íródott, és az életét teljesen megváltoztatta. Most közreadom nektek.

Egyedül az úton

Abban az évben kemény volt a tél. Karácsony óta fehér hótakaró borította a falut. Margaréta, akit akkor csak Grétinek becéztek, szerette, ha havazott, és odakinn együtt táncolhat a hópolyhekkal. Napközben sokat kellett egyedül lennie. Még túl kicsi volt ahhoz, hogy iskolába járjon, ezért órákon át ugrándozott a puha fehérségben – céltalanul, de vidáman. A falu két közvetlen utcáján hangosan csikorgott a hó a talpa alatt.

Csak estére, kivörösödött orral futott haza anyjához. Kettesben laktak odafent a hegyi útnál egy szoba-konyhás házikóban. Anyja reggelente, mielőtt dolgozni indult, egy vastag fahasábot rakott a majdnem az egész konyhát betöltő tűzhelybe. Így Grétinek, miközben délelőtt elvégezte a

házimunkát, nem kellett fagyoskodnia. Ennek ellenére két vastag gyapjú-pulóvert is magára vett, aztán beágyazott, és a tűzhelyen vizet melegített a mosogatáshoz.

Mielőtt kiment a házból, fogta piros, egyujjas kesztyűjét, amit még keresztanyja küldött neki pár évvel azelőtt, és fejére húzta vastag kötésű, piros sapkáját. Kesztyűje már teljesen elvékonyodott és megkopott, nem sok védelmet nyújtott a fagy ellen. Végül bebugyolálta nyakát egy sötét gyapjúsálba, amit édesanyja varrt az apja régi kabátjából. Valahányszor a kislány megemlítette az apját, anyja mindig hozzátette: "Isten nyugosztalja!"

Ha Gréti mindent elvégzett, amit anyja aznapra rábízott, a nap hátralevő részében játszhatott. Behúzta maga mögött a ház ajtaját, és többnyire leszaladt a főutcára. Volt, hogy útját a patak felé vette, ahol hónapok óta vastag jégréteg alatt csordogált a víz, s a felnőttek óva intették attól, hogy rámerészkedjen.

Kirándulás a hóban

Gréti azon a bizonyos napon is az utcán ugrándozott egészen addig, amíg öt óra után haza nem ért az anyja.

– Gréti, még el kell szaladnod a boltba, mielőtt bezár! – kiáltotta az asszony. – Hozz egy csomag vajat, hogy ne legyen olyan száraz a krumpli! Azzal gyorsan a gyerek kezébe nyomott egy papírpénzt, Gréti pedig engedelmesen indult lefelé a vastag hóban.

Vásárlás után áldott estét kívánt a boltos néninek. Egyszer a falu lelkesétől hallotta ezt, és nagyon megtetszett neki. Az asszony kedvelte a mindig vidám kislányt. Ahogy ott állt átfagyva, nedves gyapjúharisnyában, megsajnálta, adott neki egy ragadós cukorkát. Leszámolta a visszajáró hét darab aprópénzt a kopott kesztyűbe, és megkérdezte:

– Mondd, Gréti, nincs nálad táska? A hónod alatt fogod vinni a vajat?

Közben pedig arra gondolt: „Milyen jó az Isten ehhez a szegény Hubernéhez! Most, hogy a férje már nem él, legalább van egy ilyen kedves gyermeke!” Neki magának nem volt gyereke, csak a boltja, amit egyedül kellett vezetnie. A férje ugyanis nem tért vissza a háborúból.

Gréti ráérősen ballagott hazafelé. Erősen alkonyodott. Időnként megállt, és rácsodálkozott gőzölgő leheletére, amely nyomban jégkristályokká fagyott az orra hegyén. Tekintetével most hiába kereste idősebb barátnőjét, aki már tudott olvasni, és régebben felolvasta neki a mesekönyvből a "Hókirálynő"-t.

Gréti felkapaszkodott a hegyen, a hold már felhágott égi lajtorjájának első lépcsőfokára. A meleg szoba fénye az ablakon át az utcára vetődött, amitől Gréti fázósan megborzongott.

Édesanyja már az ajtóból integetett:

– Gréti, iparkodj! Folyton ábrándozol, és megfeledez az időről. Add ide a vajat meg a pénzt!”

A kislány nagy nehezen kinyitotta meggémberedett öklét, ám a pénz nem volt benne!

– Hol a pénz?! – kiáltott fel anyja éhesen és türelmetlenül. Lekevert neki egy nyaklevest, és türelmetlenül kizavarta. – „Azonnal menj vissza, és ne merészelj pénz nélkül hazajönni!”

Kétségbeesett keresés

Gréti csak állt, és megpróbálta megérteni, mi is történt. Az érmék valószínűleg kicsúsztak vékony, elgémberedett ujjai közül, és zajtalanul elnyelte őket a süppedő hó. Tisztában volt azzal, milyen nagy szükségük van a hét pénzdarabra, amiért anyja olyan keményen megdolgozott.

Ismét kinyílt mögötte az ajtó.

– Mit ácsorogsz itt? Inkább keresd a pénzt!

Anyja nem látta kislánya ékült ajkát, s nem ismerte fel, milyen lehetetlen vállalkozás a mély hóban akár csak egyetlen érmét is megtalálni – nem is beszélve hétről!

„Haza ne gyere a pénz nélkül!” – visszahangzott Gréti fülében. Rémülettől kitégult szemmel iramodott lefelé. A szavak keménysége nagyon fáj neki, az elutasítás és a félelem mély sebet ejtett kicsi gyermekszívén. Kész volt bármit megtenni, csak hogy anyja megint szeresse, és visszaengedje a meleg szobába.

Miután a boltosnő összetakarított és megszámlolta az aznapi bevételt, bezárta az ajtót. Ekkor észrevette, hogy Gréti még mindig az utcán kószál. Rosszallva csóválta a fejét.

“Még mindig odakint van? – mormolta maga elé. – Huberné túl keveset törődik ezzel a gyerekekkel!”

Az asszony figyelte, ahogy a kislány belegázol a hóba, lehajol, és nedves kesztyűjét végighúzza a földön. Azt azonban nem láthatta, hogy közben könnyek peregnek le a gyermek arcán, és állán jéggé dermednek. A kislány a heves zokogástól aligha láthatott valamit is sötétben. Ahogyan az arca, úgy a szíve is megdermedt a rémülettől, hogy nem talál semmit. Egyre csak ez visszhangzott benne: “Haza ne gyere a pénz nélkül!”

Gréti nem merte abbahagyni a keresést.

Aggasztó gondolatok

Anyját egészen más gondolatok foglalkoztatták. Aznap csúnyán leszidta a főnöke, mert elszabott egy drága vásznat.

– Ha ez még egyszer előfordul, többé be se jöjjön dolgozni! – mondta neki végül.

Így az egész heti bérének búcsút mondhatott, mert elrontotta az anyagot, ráadásul még varrnivalót is kellett hazahoznia, hogy bepótolja kiesett keresetét.

Ott ült fáradt szemmel, görnyedten, és szaporán öltögetett az olajlámpa fényénél, hiszen a mennyezetről lógó gyenge villanykörte nem adott elég fényt. Munkájába és gondolataiba temetkezve az asszony teljesen megfeledkezett az időről. Az öt szem krumpli már rég megfőtt, de tovább rotyogott a tűzhelyen.

Itt már csak egyvalaki segíthet!

Gréti erősen fülelt, de már senki nem járt az utcán. A kislány megértette, hogy nem fogja megtalálni az érméket. Hát most hová menjen? Tépelődvé helyezte egyik lábát a másik után, s bandukolt felfelé a házuk fölötti hegyre. Itt véget ért az utca, már nem voltak nyomok, s a térdig érő hó érintetlenül csillogott. A gyermek nagy nyomorúságában és elhagyatottságában felidézte azt az imádságot, amit esténként suttogott el lefekvés előtt. A Miatyánk szavai szinte maguktól tolultak csüggedt ajkára.

“Jó Atyám! – imádkozott, s még több könnycsepp gördült le az arcán. A kislány felzokogott. – Jóságos Atyám! Magamra maradtam, anyámnak már nem kellek!” Haladt még néhány lépést a hóban. Innen fentről lepillanthatott a falu legalacsonyabban fekvő háztetőire. A kéményekből füst gomolygott a csikorgó téli éjszakába. Az égbolt derűs volt, egy percre még a havazás is elállt. Gréti sokáig mozdulatlanul állt, belekémlelt a sötétségbe, és feltekintett a felhőkre. Harmadszor is belekezdett:

“Miatyánk, ki vagy a Mennyekben... Ugye nekem is atyám vagy?” – imádkozott.

Lentről anyja kiáltása hallatszott:

– Grééétiiii!

A kicsi már nem is érezte a lábait, karjai zibbadtan lógtak teste két oldalán. Tekintete nem tudott elszakadni a csillagsátortól, amely vigasztalón borult rá. Aztán, mint egy álomból, lassan felocsúdott imádkozásából, és meghallotta anyja hangját. Ekkor visszatért belé az élet.

Még egyszer szemügyre vette a letaposott havat a lábai mellett. Ekkor valami halványan megcsillant a holdfényben: gondosan elrendezve ott ragyogott néhány fémpénz! Azzal a hittel, amely a gyermekek sajátja, Gréti leguggolt, és felemelte az érméket. Pontosan hét darab volt.

– Köszönöm, mennyei Atyám! Köszönöm! – ujjongott a szíve, s örömmel telve sietett le a hegyoldalon az anyja felé.

Életre szóló bizalom

Látogatóm története itt véget ért. Sokáig nem szólaltam meg. A nagymama korú asszony hosszasan törölgette az orrát zsebkendőjével, aztán összeszedte magát. Egy gondolattól felcsillant a szeme.

– Bármilyen borzalmas élmény volt is gyermekként az elhagyatottság, nem szeretném azt a napot meg nem történtté tenni! Mert bár anyám meggondolatlan szavai nagy fájdalmat okoztak, akkor alapozódott meg egy életre az Isten iránti bizalmam! Ennek köszönhető, hogy igen fiatalon úgy döntöttem, Jézusra bízom az életem vezetését – ragyogott a mosoly Margaret arcán. – Lelkesen futottam mennyei Atyám kitért karjaiba!

Megindultan bólintottam.

– Isten nem kímél meg minden nehézségtől, de hűséges – folytatta. – Sírásunkat örömmel fordítja, és bekötözi sebeinket. Milyen széppé változtatja mennyei Atyánk életünk minden szenvedését és baját, amikor Jézus visszajön!

[HTTPS://LYDIA.HU/INDEX.PHP/HIT/56-EGY-TELI-EJSZAKA-CSODAJA](https://lydia.hu/index.php/hit/56-egy-teli-ejszaka-csodaja)

***„Hívj segítségül a nyomorúság idején! Én megszabadítalak,
és te dicsőítesz engem!”***

Zsoltár 51,15

Megkönyebbülve

Sajátságos dolog: lelkészként már sok ember gyónását (bűnvallást) hallgattam meg, de alig emlékszem valamely gyónás tartalmára. Úgy néz ki, mintha Isten „a gyónási adathalmazt” kitörölte volna a mentális belső „lemeztáramról”. Ez számomra az Isten dicsőséges kegyelmének és megbocsátásának csodálatos jele. Amit Jézus vére által eltörölt (János 1:7), az nem létezik többé! Természetesen én magam is igénybe vettem a gyónást, és azt elképzelhetetlenül megszabadítóan és megtisztítóan éltem át. Luther a gyónást a „Kulcsok szolgálatának” nevezi, mert az a személy, aki fogadja a gyónást, megkapta Jézustól a bűnök bocsánatára vonatkozó kulcs-hatalmat. (Megjegyzés: A kulcsok hatalma itt a feloldozást, a bűnbocsánat kihirdetését jelenti.) Emiatt ne vonakodjunk attól, hogy mi is igénybe vegyük a gyónást.

NEUKIRCHENER KALENDER
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A fordító megjegyzései: a protestáns egyházakban gyónás helyett a bűnvallás szót használjuk. Az egyetemes papság elve alapján bármely keresztyén lehet a bűnvallást „fogadó”. Hitünk szerint a megvallott bűnt Jézus által Isten bocsátja meg. Általános tapasztalat, hogy az embereknek is megvallott bűn hatékonyabban tisztul ki lelkiismeretünkől és emlékezetünkől.

Iránytű

*Ha az okos látja a veszedelmet, elrejtőzik,
az együgyűek pedig belekeverednek, és megjárják. Példabeszédek 22:3*

Melyik az igaz út, melyiket kövessem?
Vajon ki segíthet ingatag hitemben?
Kihez mehetnék, ki léteznék irányt ad?
Hisz „az örök élet beszéde Tenálad”!

Bűnös vagyok, Uram, tengersok vétkeimmel:
szélsodorta porszem, állhatatlan ember. –
Ajtódon zörgetek, bocsánatért esdek
hozzád, ki a gyengét mindig megsegíted.

Hadd rejtőzhessem el irgalmas szívedben!
Lásd, nélküled gyarló földönfutó lettem.
Reményvesztett lelkem Te öleld magadhoz!
Kísértések lángja éget, lázít, mardos.

Ne hagyj cselekednem bolondok módjára,
ne engedj kárhoznom örök gyehennára!
Légy igaz iránytűm, mutass utat nékem,
Seregeknek Ura, Te légy a vezérem!

SEBŐK JÁNOS

Szabadság és identitás

Korunk talán legfontosabb témája a szabadság. Keressük a szabadságot, és küzdünk azért, hogy megvalósítsuk az életünkben.

Olyan kultúrában élünk, ahol a szabadságot úgy definiálják, mint szabadság valamitől, olyan dolgoktól, amik megkötnek és elnyomnak minket, azaz korlátozásoktól mentes szabadság.

Egy ilyen kulturális közegben különösen fontos lesz az identitásomra vonatkozó kérdés, azaz, hogy ki vagyok. Amikor elvárják tőlem, hogy saját magam definiáljam az életcéljaimat, azt, hogy mi helyes vagy helytelen számomra, úgy, hogy odafigyelek a bensőmre, és igaz vagyok saját magammal szemben, mindenekelőtt én vagyok a középpontban.

Egy másik hátránya annak a fajta identitásnak, amelyet kultúránk táplál, hogy folyton másokkal hasonlítjuk össze magunkat. Ha például úgy gondolom, hogy szeretetteljes ember vagyok, ezt azért kell megerősítenem, hogy szeretetteljes voltomat másokéval hasonlítom össze, és így jobbnak vagy rosszabbnak érzem magam, mint mások.

Manapság sok ember életében kiemelkedően fontos az identitás kérdése, és ez természetesen az élet minden területét befolyásolja a szexualitástól az ideológiáig. Az eltévelyedettség és gyengeség sokunk életét megnehezíti.

Ez befolyásolja azt, hogy hogyan kell bemutatni a keresztyén hitet. Ha korábban az emberek életében a jóság kérdése volt a központi téma, akkor ez ma inkább a szabadság kérdése. A keresztyén hit válasza erre a kérdésre az, hogy amiben a szabadságomat keresem Istenen kívül, az soha nem

fogja megadni nekem azt. Az, aminek hagyom, hogy definiálja az identitásumat, amihez ragaszkodom, soha nem fog megfelelni az elvárásaimnak.

Søren Kierkegaard úgy definiálta a bűnt, hogy az ember identitását, értékét és boldogságát valami másra építi, mint Istenre. A bűn az lesz, hogy keresem, amit csak Isten tud megadni jó dolgokban, mint például a karrier, tulajdon, gyerek, szerelem vagy szex. Amikor az ember ezt teszi, ez csalódáshoz vezet. Ha az ember nem éri el, amit keres, akkor nincs kegyelem, és a felelősség az egyéné, akinek nem jött össze. Ha az ember eléri, amit keresett, mégiscsak fel fogja fedezni, hogy ez a kezdeti boldogság ellenére nem felelt meg annak, amit remélt. Ez egyfajta függőséghez vezet, ahol talán még inkább próbálkozik, de ugyanazzal az eredménnyel minden esetben. Nem az történik, amit az ember remélt.

A bűn bálványimádásként való leírása az, hogy valami önmagában jó dolog vált a legfőbb értékévé az ember életében, de később kiderült róla, hogy nem tudja fenntartani az életet, vagy másképpen kifejezve, nem képes megadni neki azt a szabadságot, amit keres, valami olyasmi, amiben sokan (még nem keresztyén emberek is) magukra ismernek. Ezt a legtalálhatóbban talán Simone Weil francia filozófus fogalmazta meg:

„Csak Isten és a bálványimádás között választhatunk. Ha megtagadjuk Istent ... dolgokat imádunk ebben a világban abban a hitben, hogy egyedül ezeknek látjuk őket, de valójában, bár ennek nem vagyunk tudatában, Isten jellemzőit képzeljük beléjük.”

A szabadság a Bibliában nemcsak szabadság valamitől, hanem szabadság valamire. A szabadságnak formája van. Ez a forma az a szeretet, amit Isten a teremtésben és a megváltásban adott az embernek. Identitásom nem olyasvalami, amit nekem kell megteremtennem. Elfogadhatom, mint ajándékot: Isten képére teremtettem. Noha bűnös vagyok, ugyanakkor Jézus által megigazított vagyok. Ez azt jelenti, hogy ebben megnyugodhatok és van olyan identitásom, ami a Jézus által adott szabadsággal függ össze.

„Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.”

János 8:36

TOMAS NYGREN ÍRÁSA (RÖVIDÍTVE).
MEGJELENT A BUDBÄRAREN C. MAGAZINBAN 2019-
BEN - FORDÍTOTTA FÖLDESI KATALIN

A Biblia

Egy fiatalember gyakran kigúnyolta a Bibliát. Egyszer megint leki-csinyló megjegyzést tett rá.

- Olvasta maga már tulajdonképpen a Bibliát? - kérdeztem tőle.

- Ugyan mit gondol? Én és a Biblia! Nevetséges!

Elővettem egy vadonatúj, bőrkötésű Újtestamentumot:

- Nézze, ezt a szép kis Bibliát magának adom, ha megígéri, hogy elejétől végig elolvassa.

Az ajánlat nagyon csábító volt.

Azután hetekig nem láttam a fiatalembert.

Egyszer csak megint megjelent.

- Nos - kérdeztem -, hogy állunk a Bibliával?

Nagyon komolyan felelt:

- Tudja, különös dolog ez. Elkezdtem olvasni. Sok mindent nem értettem meg. Már abbahagytam volna - de hiszen megígértem, hogy végigolvasom! Azután sok mindent találtam benne, ami szíven talált és nyugtalanított úgy, hogy legszívesebben eldobtam volna a könyvet. De megígértem, és végig kellett olvasnom. Később annyi vigasztalást találtam benne, hogy egész boldog lettem. Amikor befejeztem, azt mondtam magamban: ha igaz az, amit ez a könyv mond, akkor el vagyok veszve, ha nem változtatok az életemen. Hozzáfogtam, hogy nagytakarítást csináljak a szívemben. És most - a Biblia az élet könyve számomra.

WILHELM BUSCH: JÉZUS A MI SORSUNK
CÍMŰ KÖNYVBŐL

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Házasság hete

Február 9-16

Várjuk a tavaszt!

